

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Ловеч, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЙОВКА КАЗАНДЖИЕВА**

Членове: **И. И.**
ЕМИЛ ДАВИДОВ

при участието на секретаря **ЕЛЕНА ПЕНЧЕВА**
в присъствието на прокурора **Д. Т. Д.**
като разгледа докладваното от **И. И.** Въззивно наказателно дело от общ характер № 20224300600330 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази :

Производството е по чл. 328 и сл. от НПК.

Постъпила е жалба от адвокат **С. Г.** против присъда №24/16.06.2022г.по НОХД №348/2021г. по описа на Ловешки Районен съд/ЛРС/.Сочи,че присъдата е необоснована, незаконосъобразна и постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

С обжалваната присъда подзащитният му бил осъден за извършено от него престъпление по чл. 339, ал. 1 НК.

С оглед анализа на доказателствата съдът,според него следвало да приеме, че обвинението против подзащитния му не е доказано по безспорен и несъмнен начин и да го оправдае.

Заявява,че при тези и други съображения, които ще изложи след

запознаване с мотивите на съда, моли Окръжен съд-Ловеч да постанови решение, с което да отмени обжалваната присъда и вместо нея да оправдае подзащитния му.

Постъпило е и допълнение към въззивна жалба, в която от страна на защитника-адвокат С. Г. се сочи, че не са доволни от посочената по-горе присъда, като след запознаването им с мотивите към нея, молят Ловешки Окръжен съд /ЛОС/ да приеме следните съображения:

Присъдата е необоснована, незаконосъобразна и постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

С обжалваната присъда подзащитният му бил осъден за извършено от него престъпление по чл. 339, ал. 1 НК.

С оглед анализа на доказателствата съдът следвало да приеме, че обвинението против подзащитния му не е доказано по безспорен и несъмнен начин и да го оправдае.

1. Съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване правото на защита на подсъдимия:

1. Нарушение на разпоредбата на чл. 163 и сл. НПК:

При извършеното претърсване и изземване е допуснато нарушение на посочената по-горе правна норма. В тази връзка съдът е приел, че нарушение не е допуснато и не е изключил протокола за претърсване и изземване от вилата на подсъдимия, от доказателствата по делото - чл. 106 НПК.

2. Нарушение на разпоредбата на чл. 116, ал. 1 НПК:

В нарушение на процесуалния закон съдът е приел, че направените „самопризнания“ от страна на подсъдимия пред полицейските служители са годни доказателства за информацията, която се е съдържала в тях, позовал се е на тези обяснения и е постановил осъдителната си присъда.

3. Нарушение на разпоредбата на чл. 116, ал. 2 НПК:

В мотивите си съдът е записал, че поради ненавеждане на друга версия от страна на подзащитния му пред полицейските служители, същите не счели за необходимо да изследват и такава възможност. Посочената по-горе правна норма изрично ги задължава да извършат и това.

4. Липсват мотиви - чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК:

С оглед възраженията, направени в защитната пледоария при анализа

на доказателствата, съдът не е дал отговор в мотивите на присъдата, като какви приема гласните доказателства по делото, като преки или косвени доказателства.

В тази връзка определено считат, че в частите, в които полицейския служители преразказват „самопризнанията“ на подсъдимия, същите се явяват косвени доказателства за авторството на престъплението.

II. Необоснованост на присъдата:

1. Неоснователно съдът не кредитира показанията на сина на подсъдимия, приемайки, че същият бил заинтересован пряко от изхода на делото. Анализирайки показанията му, съдът е записал в мотивите си, че същият не знаел и не можел да опише всички видове боеприпаси, както и да ги индивидуализира. Не може съдът така също да мотивира присъдата си с отказа на този свидетел да назове лицата, от които е придобил боеприпасите.

Считат това за нормално поради различието на боеприпасите и придобиването им в различно време и от различни места.

2. Присъдата е необоснована и в частта, в която съдът излага мотиви, позовавайки се на балистичната експертиза, че и неизпробваните боеприпаси били годни с тях да се произведе изстрел. Вещото лице не е изследвало и не е мотивирало в заключението си такава възможност.

3. Присъдата е необоснована в частта, в която съдът е приел, че са налице доказателства относно авторството на деянието. Според него, щом подсъдимият ползва имотите, в които са намерени инкриминираните предмети, значи същият е автор на това деяние. Ами тези имоти се ползват и от съпругата и сина му!

III. С оглед изложеното по-горе, съдът е направил неправилните правни изводи, приел е, че подсъдимият е извършил деянието и го е осъдил, по който начин е постановил незаконосъобразна присъда.

При тези и други съображения, които ще изложат в съдебно заседание, молят ЛОС да постанови решение, с което да отмени обжалваната присъда и вместо нея да оправдае подзащитния му. Алтернативно: да върне делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Пред въззивната инстанция и след даване на ход на делото по същество, представителя на Окръжна прокуратура-Ловеч прокурор Д. Д. взема

становище,че жалбата против присъдата на Районен съд – Ловеч е неоснователна.

Приема,че от събраните по делото доказателства, в т.ч гласни, писмени, веществени и техния анализ, Районният съд е направил своя извод за авторството и вината на подсъдимия в извършване на престъплението, за което е предаден на съд. Този извод на съда е подкрепен с подробни съображения, които споделя изцяло. В този смисъл присъдата е правилна и законосъобразна, наложеното наказание, с приложението на чл. 68 от НК, е законосъобразно и справедливо. Моли ЛОС да потвърди присъдата.

Защитникът на подсъдимия, адвокат С. Г. заявява,че поддържа въззивната жалба и по изложените в нея доводи и съображения против обжалваната присъда.

В началото на производството пред настоящата инстанция,приема,че му дава основание да въведе още един довод за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от Ловешкия районен съд, изразяващо се в това, че фактически и юридически, въззивникът не е бил представляван от защитник пред първоинстанционния съд. Пълномощните и на двамата му защитници са датирани от фазата на досъдебното производство. Липсва преупълномощаване от негова страна за тази фаза, макар и да се е явил с двама защитници. Това не е отразено, и като юридически факт не съществува, поради което присъдата се явява постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Наред с изложеното считат, че съдът неправилно и неоснователно не е изключил от доказателствения материал по делото, протокола за извършеното претърсване и изземване във вилата, която е собственост на въззивника и неговата съпруга като семейна имуществена общност, тъй като видно от материалите по досъдебното производство, полицейските служители са пристъпили към извършване на това процесуално-следствено действие, на първо място, без предварително взето разрешение по реда на НПК от Ловешкия районен съд, като впоследствие е санирано с определение на този съд, след което намирайки инкриминираните оръжие и боеприпаси, са уведомили следствено-оперативната група, пристигнал е на място разследващ полицай, организирал е извършването на това процесуално-следствено действие, което де факто вече е било извършено.

За пореден път намира, че неправилно се интерпретират направените в двата протокола за претърсване и изземване, саморъчни отбелязвания от страна на лицето, присъствало като собственик или ползвател на имота, в който се извършва това претърсване и изземване. Отбелязване, свързано с това, чии и какви са намерените вещи, които впоследствие са били иззети. Именно на това отбелязване се е позовал Районният съд, като е приел безспорно, че автор на инкриминираното деяние е неговия подзащитен.

Относно авторството на деянието, по делото са събрани само косвени доказателства – това са показанията на полицейските служители, присъствали при извършване на претърсването и изземването, какво бил споделил въззивникът пред тях. Няма как, според него, да се приложи разпоредбата на чл. 279 от НПК, съгласно която такива едни самопризнания или противоречия в дадени обяснения на тази фаза на наказателния процес, могат да бъдат приобщени към доказателствения материал по делото. Първо, това не са обяснения на обвиняемо лице – известно е кога и по какъв ред те се приобщават към доказателствата по делото. Второ, това са едни изявления на лице, което все още не притежава абсолютно никакво процесуално качество, в рамките на започналия наказателен процес.

Вярно е, че практиката на ВКС позволява, въз основа на косвени доказателства, да се правят определени правни изводи, но само тогава, когато косвените доказателства еднопосочно и непротиворечиво сочат към определени факти и въз основа на тях, могат да се направят определени правни изводи. Косвените доказателства за авторството, в случая, са само тези свидетелски показания.

Налице са и едни други свидетелски показания, които съдът е дискредитирал, а това са показанията на сина на въззивника. В мотивите на присъдата заявява, че чете, че неговите показания били нелогични и противоречали на доказателствата по делото, и най-общо, че той макар и да твърди, че е придобивал по различен начин инкриминираните вещи, не можел да уточни техния брой и т. н. Позовава са и на това, че част от присъстващите в тази зала са били в редовете на армията, боравили са с оръжие, друга част са ловци, които също боравят с оръжие. Логично е и нормално човек, който притежава различен вид боеприпаси, да не може да си спомни какъв е техния калибър, разновидност и т. н. Заявява, че ако този свидетел ги бил изброил,

което никак нямало да бъде трудно в рамките на съдебната фаза на процеса на досъдебното производство, може би съдът щял да изложи мотиви, че не приема тези показания, тъй като той е имал възможност да се информира предварително за тези обстоятелства. Именно тези негови показания, е следвало да мотивират съда, да направи точно обратния извод, че това, което говори този свидетел, е истина.

Акцентираща и на това, че в мотивите си съдът заявява, че не е необходимо да се събират допълнителни доказателства с оглед възражението им, че липсата на обработване на инкриминираните вещи за наличие на дактилоскопни отпечатаци, тъй като не било направено такова възражение от страна на въззивника, в момента в който те били намерени и не било необходимо да се изгражда и издига друга версия от страна на разследващите органи, което противоречи изрично на законовата разпоредба на чл. 116, ал. 2 от НПК. Ако това било извършено, можели да твърдят или отричат определени факти и обстоятелства, които съдът е възприел за достоверни и безпротиворечиви.

Счита, че не може да приемат и мотивите на съда, че балистичната експертиза била достатъчна в изследваните обекти, за да даде заключение, че останалите неизследвани такива, също са годни с тях да се произведат изстрели. В тази част присъдата се явява необоснована.

Заявява, че поддържа изложените във въззивната жалба доводи и съображения за допуснати съществени процесуални нарушения, за необосноваността на присъдата, за нейната незаконосъобразност и предвид изложеното, моли ако съдът приеме, че са налице допуснати съществени процесуални нарушения, които са отстраними, които са довели до нарушаване или ограничаване правото на защита на въззивника, следва да постанови решение, с което да отмени присъдата и да върне делото за ново разглеждане, от друг състав, на първоинстанционния съд. Ако счете, че не са налице такива допуснати съществени процесуални нарушения, моли ЛОС да постанови присъда, с която да отмени обжалваната и оправдае подзащитния му.

Въззивникът И. В. И. в защита заявява, че поддържа това, което казал адвокатът му, а при дадената му последна дума заявява, че адвокатът му представил какви са му исканията, като заявява, че иска да се промени

присъдата от вид, в който е сега.

Въззивната инстанция като съобрази наведените основания за необоснованост и незаконосъобразност в жалбата от страна на защитника адв.С. Г., както и в допълнителната такава, така и в хода на съдебни прения, събраните по делото доказателства, приетите съображения в мотивите към присъдата на Районен съд – Ловеч, и сам като извърши проверка изцяло на правилността на присъдата, независимо от основанията, посочени от страните, съгласно задължението си по чл.314, ал.1 от НПК, счете жалбата за подадена в законно установения срок, разгледана по същество неоснователна.

По-конкретно :

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА

Ловешки Районен съд е постановил Присъда № 24 от 16.06.2022 г. по НОХ дело № 348/2021 г. по описа на Районен съд – Ловеч, с която признава подсъдимия И. В. И., роден на **.**.**** г. в гр. Л., постоянен адрес: гр. Л., ул. ***, българско гражданство, със ***** образование, безработен, *****, осъждан, ЕГН *****, за виновен в това, че на 20.10.2020 год. около 11.00 часа в бунгало, находящо се в гр. Л., местност *** с кадастрален идентификатор № 43952.558.548 държал 1 бр. еднозарядна, едноцевна пушка с дървен приклад без изписана марка и фабричен номер и 14 бр. боеприпаси калибър 22 и на същата дата около 12.00 часа в апартамент в гр.Л. на ул. *** държал огнестрелно оръжие и боеприпаси – 9 бр. боеприпаси с различен калибър, 2 бр. боеприпаси с калибър 30-06, 1 бр. боеприпас с калибър 7,62x54, 1 бр. боеприпас с калибър 7x63, 1 бр. боеприпас с калибър 9,3x62, 6 бр. ловни патрони с калибър 12 и 1 бр. късо огнестрелно оръжие – револвер с надпис „Velo dog" без да има за това надлежно разрешение по чл. 56, ал.1, във вр. с чл. 50 и чл. 6, ал.1 от ЗОБВВПИ и чл. 41 от ППЗОБВВПИ, поради което и на основание чл. 339, ал.1, пр. 2 и чл. 54 от НК го осъжда на 2 /две/ години Лишаване от свобода, като го оправдава по първоначално повдигнатото обвинение да е извършил престъплението по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК при условията на продължавано престъпление по чл. 26, ал. 1 от НК.

На основание чл. 57, ал.1, т. 2, б. „в" от ЗИНЗС, определя първоначален строг режим за изтърпяване на така наложеното наказание

лишаване от свобода.

На основание чл. 68, ал. 1 от НК привежда в изпълнение наказанието 3 /три/ месеца лишаване от свобода наложено със споразумение № 81/09.07.2020 г. по НОХД № 581/2020 г. на Районен съд - Ловеч, влязло в сила на 09.07.2020 г.

На основание чл. 57, ал.1, т. 2, б. „в" от ЗИНЗС, определя първоначален строг режим за изтърпяване на така наложеното наказание лишаване от свобода.

На основание чл. 59, ал. 1 от НК приспада от наложеното наказание лишаване от свобода времето през което подс. И. е бил задържан за срок от 24 часа със заповед рег. № 295зз-25/30.06.2020 г. по ЗМВР по НОХД № 581/2020 г. на РС - Ловеч.

На основание чл. 53, ал.2, б. „а"от НК отнема в полза на държавата веществените доказателства:

Обект № 1: представляващ 1 бр. кутия с надпис "American Eagle", съдържаща 14 броя боеприпаси 22 кал., иззета с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, м. ***, бунгало с идентификатор № 43952.58.548 на 20.10.2020г., предадена за съхранение на М. Д. П. - мл. експерт контрол над общоопасните средства /КОС/ при РУ - гр. Ловеч;

Обект № 2: представляващ 1 брой оръжие (пушка) еднозарядна, едноцевна, с дървен приклад без изписана марка и фабричен номер, иззета с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, м. ***, бунгало с идентификатор № 43952.58.548 на 20.10.2020 г. предадена за съхранение на М. Д. П. - мл. експерт контрол над общоопасните средства /КОС/ при РУ - гр. Ловеч;

Обект № 1, представляващ 1 бр. метална кръгла кутия в сив цвят, съдържаща 9 бр. боеприпаси с различен калибър, иззета с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, ул. ***, предадена за съхранение на М. Д. П. - мл. експерт контрол над общо опасните средства /КОС/ при РУ - гр. Ловеч;

Обект № 2, представляващ 2 бр. боеприпаси с надпис „30-06", иззети с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, ул. ***, предадени за съхранение на М. Д. П. - мл. експерт контрол над общо опасните средства /КОС/ при РУ - гр. Ловеч;

Обект № 3, представляващ 1 бр. боеприпас с надпис „10 54", иззет с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, ул. ***, предаден за съхранение на М. Д. П. - мл. експерт контрол над общо опасните средства /КОС/ при РУ - гр. Ловеч;

Обект № 4, представляващ 1 бр. боеприпас с надпис „1913", иззет с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, ул. ***, предадена за съхранение на М. Д. П. - мл. експерт контрол над общо опасните средства /КОС/ при РУ - гр. Ловеч;

Обект № 5, представляващ 1 бр. боеприпас с надпис „9,3x62", иззет с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, ул. ***, предаден за съхранение на М. Д. П. - мл. експерт контрол над общо опасните средства /КОС/ при РУ - гр. Ловеч;

Обект № 6, представляващ 6 бр. ловни патрони 12-ти калибър, иззети с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, ул. ***, предадени за съхранение на М. Д. П. - мл. експерт контрол над общо опасните средства /КОС/ при РУ - гр. Ловеч;

Обект № 7, представляващ 1 бр. револвер с дървена ръкохватка с надпис в горната си част „Velo dog", иззет с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, ул. ***, предаден за съхранение на М. Д. П. - мл. експерт контрол над общо опасните средства /КОС/ при РУ - гр. Ловеч.

Осъжда подсъдимия И. В. И., с горните данни, да заплати сумата от 301.20 лв. по сметка на ОД на МВР – Ловеч разноски по делото.

Обосновано е приета и следната фактическа обстановка, която се приема и от въззивната инстанция, като кореспондираща на събраните по делото доказателства :

По-конкретно, по време на досъдебното производство и съдебно следствие пред ЛРС са събрани и проверени гласни доказателства чрез разпитаните свидетели Г. П., Т. Т., М. М., В. И., А. А. и Б. П., проведени са и очни ставки между въззивника И. и свид. П., Т. и М., изслушано е и заключението по комплексната балистична и химична експертиза на вещото лице Н. Терзиев, както са съобразени и обясненията на подсъдимия.

Безспорно е установено, че въззивникът И. В. И. от гр. Л., обл. Ловешка /л.78-79/ бил роден в гр. Л. на **.**.***** г., българин, българско гражданство,

завършено ***** образование, безработен, *****, осъждан, ЕГН: *****1

В ОД на МВР - гр.Ловеч е било образувано Досъдебно производство под № 208/2020 г. за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1 във вр. с чл.26, ал.1 от НК.

Свидетелят Г. П. работил в ОД на МВР – гр. Ловеч в сектор „ПКП“. В сектора била получена оперативна информация, че И. В. И. от гр. Л., притежавал незаконно огнестрелно оръжие и боеприпаси. Установено било, че същият обитавал два адреса. Единият вила, находяща се в местността *** с Кадастрален идентификатор № 43495.558.548 и апартамент в гр.Л., находящ се на ул. ***.

На 20.10.2020 год., свид. М. М., свид. Т. Т. и свид. Г. П. отишли с цел проверка на информацията във вилата обитавана от въззивника, находяща се в местността *** в гр. Л. с Кадастрален идентификатор № 43495.558.548. На място в имота заварили само въззивника И. И.. Разяснили му целта на посещението. Пристъпили към проверката на имота. Същият представлявал бунгало с размери 3 x 4 м., стая предназначена за спалня. В ляво от вратата на перваза на прозореца установили кутия с 14 бр. боеприпаси - 22 калибър, а под прозореца зад дИ.а намерили пушка - еднозарядна с дървен приклад, едноцевна без изписана марка и фабричен номер. За извършената проверка съставили протокол по чл.83 от ЗМВР и незабавно уведомили дежурния ОДЧ към РУ на МВР – гр. Ловеч за сформирание на дежурна оперативна група и извършване на претърсване и изземване в имота. При проведената беседа въззивника И. И. заявил пред тримата служители на полицията, че оръжието било годно за стрелба, че било лично негово, както и боеприпасите и ги имал от доста време. Последвало претърсване и на другия адрес, обитаван от подс. И. И. в рамките на същия ден, а именно – апартамент в гр. Л., находящ се на ул. ***. От входната врата на апартамента се влизало в коридор. В ляво от входната врата имало и се влизало в помещение с размер 4x3 м., обособено като спалня. На северната стена на помещението бил поставен четирикрилен гардероб. В последното крило от ляво на дясно от вратата се намирал шкаф. В шкафа полицаите намерили кутия с 9 бр. боеприпаси с различен калибър: 2 бр. боеприпаси с калибър „30-06“, 1 бр. боеприпас с калибър „7,62x54“, 1 бр. боеприпаси с калибър „7x63“, 1 бр. боеприпас с калибър „9,3x-62“ , 6 бр.

ловни патрони 12 калибър и 1 бр. късо огнестрелно оръжие револвер с надпис в горната си част „Velo dog“.

При проведената беседа подс. И. И. заявил пред свид. М. М., свид. Т. Т. и свид. Г. П., че и намерените боеприпаси и револвер в апартамента на ул. *** също били негови.

От назначената и изготвена комплексна балистична и химична експертиза /л.40-50/ е видно, че предоставените за изследване обекти са номерирани и описани в експертизата, след което са обстойно обследвани от ВЛ, като заключението е следното:

Като обект № 1 и обект № 2 са описани от вещото лице намерените боеприпаси и оръжие от вила, находяща се в местността *** с Кадастрален идентификатор № 43495.558.548, както следва – 14 броя патрони, фабрично производство са калибър 22 LR, предназначени за револвери, пистолети и карабини – 22 калибър. Шест броя патрони от предоставените за изследване са годни за използване по предназначение, както и останалите 8 броя патрони. Съгласно чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, предоставените за изследване 14 броя патрони представляват боеприпаси. Представената за изследване пушка е сглобена в заводски условия, като при сглобяването и са използвани оригинални части /цев и ударно-спускателен механизъм/, марката и модела не могат да бъдат определени, предназначена за патрони калибър – 22 LR. С предоставеното за изследване оръжие е произвеждан изстрел след последното му почистване и смазване, като същото е годно да възпроизвежда изстрели и съгласно чл.4, ал.2 от ЗОБВВПИ, предоставената за изследване пушка представлява огнестрелно оръжие.

Оръжието и боеприпасите намерени в дома, находящ се на ул. *** са описани и изследвани и квалифицирани от ВЛ, както следва.

Като обект № 1 са обозначени и изследвани – 5 броя патрони, калибър 22 LR, предназначени за пистолети, револвери и карабини, 22 калибър.

- 1брой патрон, калибър 22 Short, предназначен за револвери и пистолети - 22 калибър.

- 1 брой патрон, калибър 6,35x16 mm, предназначен за автоматични пистолети, калибър 6,35 mm.

- 3.3-1 брой патрон, калибър 7,65x17 SR, предназначен за пистолет „Браунинг“, калибър 7,65 mm.

3.4-1 брой патрон, калибър 9x19, предназначен за пистолети: „Walther", „Ruger", „Smith&Wesson“, калибър 9 mm.

За тези 9 броя патрони, вещото лице е установило, че са годни за използване по предназначение и съгласно чл.7, ал. 1 от ЗОБВВПИ, предоставените за изследване 9 броя патрони представляват боеприпаси.

Като Обект № 2 са обозначени и изследвани – 2 броя патрони, калибър 30-06 /7,62x63/, предназначени за американски карабини „Springfield", автоматична пушка „Browning“, картечници „Marlin“, „Lewis", „Savage-Lewis", калибър 30/7,62/ mm. Установено е, че 2 броя патрони са годни за използване по предназначение и съгласно чл.7, ал. 1 от ЗОБВВПИ, представените за изследване 2 броя патрони представляват боеприпаси.

Като Обект № 3 е обозначен и изследван – 1 брой патрон, калибър 7,62x54R, предназначен за руски пушки „Мосин Нагант", „Драгунов", картечници „Максим 1910", калибър 7,62 mm. Същият 1 брой патрон е годен за използване по предназначение и съгласно чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, предоставения за изследване 1 брой патрон представлява боеприпас.

Като Обект № 4 е обозначен и изследван - 1 брой патрон, калибър 6,5x54, предназначен за пушки „Манлихер-Шенауер", калибър 6,5 mm. Същия 1 брой патрон е годен за използване по предназначение и съгласно чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, изследвания 1 брой патрон представлява боеприпас.

Като Обект 5 е обозначен и изследван – 1 брой патрон, калибър „9,3x62", предназначен за ловни карабини, калибър 9,3 mm. Същия 1 брой патрон е годен за използване по предназначение и съгласно чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, предоставения за изследване 1 брой патрон представлява боеприпас.

Като Обект № 6 са обозначени и изследвани - 6 броя ловни патрони, 12 калибър, предназначени за ловни оръжия, 12 калибър. 6 броя патрони са годни за използване по предназначение и съгласно чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, предоставените за изследване 6 броя патрони представляват боеприпаси.

Като Обект № 7 е представено за изследване оръжие с фабрично производство, марка, „VELO DOG ", без производствен номер, предназначено за патрони, калибър 6 mm. С револверът е произвеждан изстрел след последното му почистване и смазване. Всичките му части и механизми

взаимодействат, поради което предоставения за изследване револвер е годен за стрелба и съгласно чл.4, ал.2 от ЗОБВВПИ, предоставения за изследване револвер представлява огнестрелно оръжие.

От приложена справка на РУ на МВР - гр.Ловеч /л. 86/ е видно, че на въззивника И. не му е било издавано разрешение за лично оръжие и дейности с РНУСООБ. От справката на РУ на МВР – гр. Ловеч е видно, че въззивника И. не е притежавал разрешение за съхранение и носене на лично бойно оръжие и боеприпаси.

ОТ ПРАВНА СТРАНА

При така изяснените фактически обстоятелства обосновано ЛРС е приел, че въззивника И. В. И. е осъществил от обективна и субективна страна признаците от състава на престъплението по чл. 339, ал.1, пр. 2 от НК, като на 20.10.2020 год. около 11.00 часа в бунгало, находящо се в гр. Л., местност *** с кадастрален идентификатор № 43952.558.548 държал 1 бр. еднозарядна, едноцевна пушка с дървен приклад без изписана марка и фабричен номер и 14 бр. боеприпаси калибър 22 и на същата дата около 12.00 часа в апартамент в гр. Л. на ул. *** държал огнестрелно оръжие и боеприпаси – 9бр. боеприпаси с различен калибър, 2 бр. боеприпаси с калибър 30-06, 1 бр. боеприпас с калибър 7,62x54, 1 бр. боеприпас с калибър 7x63, 1 бр. боеприпас с калибър 9,3x62, 6 бр. ловни патрони с калибър 12 и 1 бр.късо огнестрелно оръжие – револвер с надпис „Velo dog“, без да има затова надлежно разрешение по чл. 56, ал. 1 във вр. с чл. 50 и чл. 6, ал. 1 от ЗОБВВПИ и чл.41 от ППЗОБВВПИ.

Като първо възражение от страна на адвокат Ст.Г. се сочи е налице допуснато съществено процесуално нарушение изразяващо се в това, че фактически и юридически въззивникът не е представляван от защитник пред първата инстанция.

Действително, видно от представеното на досъдебното производство пълномощно адвокатите С. Г. и Д. Г. са били упълномощени да защитават въззивника по ДП №208/2020г. по описа на ОД-МВР-Ловеч.

Твърдяното процесуално нарушение не е налице. Действително в пълномощното, приложено на л. 60 от досъд. разследване, е посочено, че сключеният между въззивника и адвокати С. Г. и Д. Г. договор за правна

защита се отнася за оказване на такава само при досъдебното разследване, което ще рече, че след образуването на делото по внесения в съда обвинителен акт, въззивника или не е следвало да бъде защитаван от тези адвокати, или между тях е щяло да се постигне следващо договаряне и, съответно, упълномощаване. Очевидно, обаче, съвсем не такава е била действителната воля на страните. В първото съдебно заседание, проведено на 02.09.2021г. са се явили и въззивника и двамата адвокати. Съдът е обявил, че те се явяват като "упълномощен защитник от досъдебното производство", на което нито въззивника, нито те са възразили./в.ж.л.38 НОХД/. Последвали се още няколко съдебни заседания в първата инстанция-на 20.X.2021 г., 11.II.2021 г., 05.01.2022г., 23.03.2022г., 04.05.2022г. и 16.06.2022 г., в които въззивника и адвокатите са се явявали заедно, като адвокатите неизменно са били вписвани в съдебните протоколи като "упълномощен защитник" от досъдебното производство, включително и на последното съдебно заседание, също тъй неизменно, възразения не е имало както от подсъдимия, така и от защитниците. Т. е. с процесуалното си поведение в първата инстанция въззивника И. И. и адвокатите Ст.Г. и Д. Г. категорично, макар и мълчаливо, са потвърдили отказа си от последващо договаряне, при което първоначалното и единствено-пълномощно е останало, по общото правило на чл. 93, ал. 5, НПК, да "важи за цялото наказателно производство". Адвокат С. Г. е продължил с поетия от досъдебното разследване ангажимент към въззивника и по-нататък, подавайки в процесуалното си качество на "адвокат...защитник на подсъдимия" въззивна жалба, допълнена по реда на чл. 322 НПК./л.4 от ВНОХД/.

От дотук изложеното следва, първо, че адвокат С. Г. конкретно е бил редовно упълномощен да защитава въззивника И. И. като обвиняем и подсъдим, второ, че е бил упълномощен за цялото наказателно производство и, трето, че е упражнил правата си на защитник както при първоинстанционното, така и при въззивното разглеждане на делото. Още повече, че във въззивното производство, въззивника И. И. устно е упълномощил адвокат С. Г. да го защитава, което е отразено и в протокола от съдебно заседание от 28.09.2022г./л.15 от ВНОХД в.ж. и Р№60/04.03.2014г. по н.д.№2353/2013г.3-то н.о.ВКС/.

Неоснователно е възразението на защитника, адвокат Ст.Г., че

обвинението не е безспорно доказано и същото е несъответно на събраните по делото гласни ,писмени и веществени доказателства .

По-конкретно,както пред ЛРС,така и пред ЛОС се възвеждат възражения относно показанията на служителите от МВР и свидетели в настоящото производство- Г. П.,Т. Т. и М. М.,както и относно заявеното пред тях от страна на въззивника И..В качеството на свидетели са разпитани поемните лица-А. М. А. и Бл. И. П./л.70/.Категорично и свидетеля П. сочи,че въззивника е заявил,че процесните оръжия и боеприпаси са негови,в който смисъл са и показанията на служителите от МВР,посочени по-горе.Категоричен е свидетеля и относно това,че пред него е съставен протокола за претърсване и изземване –л.6-8 и л.18-20 от ДП,както и че подписа на поемно лице №2 е негово и на двата протокола.В този смисъл са и показанията на другото поемно лице и свидетел в настоящото производство- А. М. А../л.97-98 НОХД/.

Безспорно,както се възразява от страна на адвокат Ст.Г. от страна на разследващия полицаи е допуснато нарушение като не са снети дактилоскопни отпечатащи от процесните оръжия и боеприпаси,но това не води до незаконосъобразност и необоснованост на правните изводи от страна на ЛРС относно извода,че именно въззивника е извършил вмененото му с обвинение престъпление по чл.339,ал.1 от НК.Както вече се посочи и по-горе именно той е заявил,че процесните оръжия и боеприпаси са негови,без да е бил подложен на каквато и да е вербална и/или физическа репресия или агресия от страна на служителите от МВР.

Колкото до навежданите възражения,че ЛРС не е съобразил показанията на свидетеля В. И. И.,който е заявил,че процесните оръжия и боеприпаси са негови,както и че е събирал същите от различни лица,въззивната инстанция приема същите за тенденциозни и целящи да помогнат на въззивника да избегне наказателна отговорност,тъй като,както вече се посочи и по-горе не кореспондират на показанията на посочените свидетели –П.,Т.,М.,П. и А. от една страна,а от друга страна част от процесните боеприпаси са държани на видно място и въззивникът определено е знаел и виждал същите ./л.13 и 14 от ДП-Ф.К.7-10/.Нещо повече,свидетеля В. И. е заявил,че е пребивавал през инкриминирания период в гр.София,както и че „...Баща ми живее на вилата с майка ми.....“/л.40 НОХД/.От въззивната

инстанция в тази връзка се споделя извода на ЛРС, че за престъплението по чл. 339, ал.1 от НК, при форма на изпълнително деяние – държане на огнестрелни оръжия и боеприпаси за огнестрелни оръжия, без надлежно разрешение, е достатъчно деецът съзнателно да упражнява фактическа власт върху инкриминирания предмет, като е без значение начина на придобиването и времетраенето на фактическата власт. Държането, като форма на изпълнително деяние не означава единствено и само непрекъснат физически контакт на дееца с предмета на престъплението, а съвкупността от действия, при които възможността за упражняване на фактическата власт не е прекъсната. Т.е. за съставомерността на деянието е достатъчен факта, че деецът разполага с обективна възможност да упражнява въпросната фактическа власт. С оглед на което обясненията на въззивника пред първата инстанция, че е заявил, че процесните огнестрелни оръжия и боеприпаси са негови за да предпази сина си и въззивната инстанция приема за несъответни на подробно посочените гласни, писмени и веществени доказателства и отчита същите като защитна реакция срещу предявеното му от прокуратурата обвинение.

По делото, както вече се посочи и по-горе, предвид свидетелските показания именно на свидетеля В. И. безспорно е установено, че въззивника И. обитава два имота – вила в м.*** е кадастрален идентификатор №43495.558.548 и апартамент в гр. Ловеч, ул. ***, заедно със съпругата си и сина си, който към момента на деянието преимуществено живеел и работил в гр. София.

Възразява се също така, от страна на защитника-адвокат Ст.Г., че са налице процесуални нарушения, след като в сектор „ПКП“ била получена оперативна информация, че въззивника И. притежава незаконно оръжие и боеприпаси и по тази причина с цел да проверят получената информация свид. П., Т. и М. посетили вилата, обитавана от подс. И. в м. ***, обяснили му повода за присъствието им и били допуснати в имота от въззивника И., който не е създавал никакви пречки, напротив оказал е пълно съдействие на полицейските служители. В хода на проверката на едностайната вила същите възприели зад дИ. до стената пушка 22 калибър и на перваза на прозореца кутия с боеприпаси 22 калибър, за които въззивника И. обяснил, че са негови. За това действие свид. П. съставил протокол по чл. 83 от ЗМВР, в който са отразени намерените вещи -1 бр. пушка с дървен приклад еднозарядна, без

сериен номер и кутия с 14 броя боеприпаси 22 калибър, като с разписка на въззивника му е връчен екземпляр от съставения протокол.

Възражението относно процесуалната стойност на този протокол, респективно за правомощията на св-ля П., въззивната инстанция приема за неоснователни, тъй като същия е съставен на основание чл.83 от ЗМВР, а не съобразно НПК. По-конкретно, видно от показанията на служителите от МВР при тях е постъпила оперативна информация, че въззивника държи боеприпаси и огнестрелни оръжия без надлежно разрешение за това. Т.е. тяхното посещение и проверка е била с цел предотвратяване на започнало тежко престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НК. В този смисъл и съгласно разпоредбите на чл.83, ал.1, т.1 от ЗМВР служителя и свидетел в настоящия процес Г. П. е имал поначало правомощие да извърши проверка от една страна. От друга страна в конкретния казус самия въззивник в обясненията си пред първата инстанция е заявил "...аз не нямах нищо против да влязат и да претърсят вилата ..." /л.47 НОХД/. Изпълнил е и задължението си да състави протокол съгласно изискването на чл.83, ал.3 и сл. от ЗМВР. /л.31 и 32 от ДП/.

След това е извикана дежурната група и е извършено претърсване и изземване на откритите вещи в този имот, като е съставен протокол за претърсване и изземване /л. 6 от дос. производство/, в който кутията с 14 бр. боеприпаси 22 калибър е обозначена като обект №1, а пушката с обект № 2 и са иззети. Посоченият протокол е бил одобрен с определение № 260103/20.10.2020 г. по ЧНД № 939/2020 на РС – Ловеч.

След приключване на процесуално следственото действие във вилата в м. *** е престъпено към извършване на претърсване и изземване в другото жилище, обитавано от въззивника И., в гр. Ловеч, ул. ***. При извършената проверка в апартамента в помещение, обособено като спалня, в гардероб е открито дървено шкафче, имитация на каса, в което са намерени боеприпаси различен калибър и един револвер. Също е съставен протокол по чл. 83 от ЗМВР, в който са отразени намерените вещи, обясненията на подс. И., като с разписка му е връчен екземпляр от съставения протокол. Съставен е протокол за претърсване и изземване /л. 18-л. 20 от дос. производство/, в който боеприпасите са групирани по калибър, описани и обозначени от обект № 1 до обект № 6, като обект № 7 е обозначен открития револвер с дървена

ръкохватка с надпис „Velo dog" и са иззети. Посоченият протокол е бил одобрен с определение № 260107/21.10.2020 г. по ЧНД № 940/2020 на РС – Ловеч. Всички обстоятелства по извършената проверка и следващото процесуално действие – претърсване и изземване в двата имота се излагат непротиворечиво и подробно, както от разпитаните полицейски служители, така и от поемните лица, присъствали на извършеното претърсване и изземване.

Съответен на изводите на ЛРС относно авторството на престъплението са и приложените по делото протокол от 20.10.2020 г. /л.6-л.8/ с фотоалбум и протокол от 20.10.2020 г. /л.18-л.20/ с фотоалбум, удостоверяващи осъществяване на предвиденото в чл. 159 – чл. 163 от НПК процесуално следствено действие във вила в м.*** и в апартамент в гр. Ловеч, ул. ***, съгласно предвидения нормативен регламент. Не са налице допуснати процесуални нарушения, които да опорочават извършеното действие, нито пък нарушения при изземването, запечатването и съхраняването на иззетите вещи, приобщени като веществени доказателства по делото, впоследствие предадени на в.л.за изготвяне на балистична и химична експертиза.

Възражението на защитника,че видно от показанията на свид. П., Т. и М. след намиране на въпросните вещи въззивника И. е заявил, че са негови, както и че не са работили по друга версия, тъй като подсъдимият не е заявил, че са на някой друг, а че са негови, въззивната инстанция приема за основателно,тъй като това заявление от страна на въззивника не ги освобождава от задължението да изследват процесните оръжия и боеприпаси за дактилоскопни следи,но не противостои на приетото от ЛРС,че от страна на въззивника именно е осъществено държане на същите тъй като в тази връзка неговото заявление,че са негови не е възприето само от служителите на МВР .В този смисъл разговора между свид. П. и въззивника И. бил възприет от поемното лице – свид. П., който в показанията си пред съда потвърждава казаното от въззивника след намиране на пушката и боеприпасите във вилата и на револвера и боеприпасите в апартамента. От показанията на тези свидетели безспорно се установява, че при намиране на пушката, патроните и револвера въззивника И.,както е приел и ЛРС по никакъв начин не е отрекъл знанието за тях, за произхода им и за принадлежността им към собствената му фактическа власт. Посочени свидетели са категорични, че въззивника не е заявил оръжията и патроните да

са на друго лице или че ги вижда за първи път. В тази връзка неоснователно е възражението в т.2 от допълнителната жалба позовавайки се на чл.116,ал.1 от НПК,тъй като тази разпоредба въвежда законова забрана постановената осъдителна присъда да се основава само на признанието на обвиняемия,което не е налице в настоящия казус,тъй като,както вече се посочи и по-горе заявеното от въззивника,че процесните боеприпаси и оръжия са негови е възприето не само от страна на свидетелите –служители на МВР,а и от поемните лица-свидетелите П. и А. и които не сочат това признание от страна на въззивника да е извършено под натиск или принуда от страна на служителите от МВР.

Съответен на този извод на ЛРС е и приложения протокол за претърсване и изземване в неотложни случай с последващо съдебно одобрение –л.6 и сл. от ДП,от който е видно че процесните боеприпаси са намерени на перваза на прозореца –Ф.К.5-9/л.12 и 13ДП/.Т.е.не е налице основание за изключване на протокола за претърсване и изземване в неотложни случай с последващо съдебно одобрение,каквото искане се прави от страна на защитника в т.1 от допълнителната въззивна жалба позовавайки се на нарушение на чл.163 и сл. от НПК.В смисъл,че от страна на въззивната инстанция не се констатира нарушение на посочените разпоредби,тъй като са спазени изискванията на чл.163 от НПК при извършването на това процесуално действие.

В тази връзка въззивната инстанция приема за неоснователно възражението в допълнението на жалбата,че ЛРС неоснователно не е кредитирал показанията на сина на въззивника,тъй като самият факт на държането на инкриминираните вещи, които са от вида на поставените под специален контрол е достатъчен за съставомерността на деянието, предвид което са без значение начина на възникването му, времетраенето и дали забранените вещи са закупени, подарени или оставени в наследство. Не се изисква в тази връзка държането като форма на изпълнително деяние на това престъпление да се изразява в непосредствено държане, а включва наличието на фактическа връзка между дееца и предмета на престъплението и възможност да упражни фактическа власт във всеки един момент в зависимост от неговата воля.Обоснован в тази връзка е и извода на ЛРС,че от данните по делото се установява, че въззивника упражнява трайна и непрекъсната фактическа власт както върху вилата, така и върху жилището,

където са намерени въпросните вещи, следователно и върху самите тях. Тази фактическа власт не му е отнета, тя е налична към датата на претърсването и изземването на процесните вещи, имотите не са завладени от трето лице, нито пък въззивника е отстранен от владението на имотите по някакъв начин.

Възразява се също така, и че присъдата е необоснована в частта ,в която съдът е изложил мотиви позовавайки се на съдебно балистичната експертиза, че и неизпробваните процесни боеприпаси били годни с тях да се произведе изстрел.

От заключението по експертизата /л.40-л.50/ се установява, че намерените боеприпаси и оръжие във вила, намираща се в местността *** с Кадастрален идентификатор № 43495.558.548, 14 броя патрони са фабрично производство са калибър 22 LR, предназначени за револвери, пистолети и карабини - 22 калибър. Шест броя патрони от предоставените за изследване са годни за използване по предназначение, както и останалите 8 броя патрони. Съгласно чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, предоставените за изследване 14 броя патрони представляват боеприпаси. Представената за изследване пушка е сглобена в незаоводски условия, като при сглобяването и са използвани оригинални части /цев и ударно-спускателен механизъм/, марката и модела не могат да бъдат определени, предназначена за патрони калибър – 22 LR. С предоставеното за изследване оръжие е произвеждан изстрел след последното му почистване и смазване, като същото е годно да възпроизвежда изстрели и съгласно чл.4, ал.2 от ЗОБВВПИ, предоставената за изследване пушка представлява огнестрелно оръжие. На стр.41 от ДП, в т.1 от заключението вещото лице е отговорило, че от процесните 14 бр.патрони за 22 калибър е провело експериментална стрелба с 6 броя от тях, като по отношение на останалите 8 броя не са налице външни видими причини да не са годни за използване по предназначение. Нещо повече, вещото лице /ВЛ/ е посочило в т.2 от заключението, че посочените 6 бр.боеприпаси са изстреляни с процесната пушка, като стрелбата е протекла нормално без засечки, което е дало основание на ВЛ да даде заключение, че същата представлява огнестрелно оръжие./л.42/.

Оръжието и боеприпасите намерени в дома, намиращ се на ул. *** са описани и изследвани и квалифицирани от ВЛ, както следва.

Като обект № 1 са обозначени и изследвани – 5 броя патрони, калибър

22 LR, предназначени за пистолети, револвери и карабини, 22 калибър; 1 брой патрон, калибър 22 Short, предназначен за револвери и пистолети - 22 калибър; 1 брой патрон, калибър 6,35x16 mm, предназначен за автоматични пистолети, калибър 6,35 mm.; 1 брой патрон, калибър 7,65x17 SR, предназначен за пистолет „Браунинг“, калибър 7,65 mm.; 1 брой патрон, калибър 9x19, предназначен за пистолети: „Walther“, „Ruger“, „Smith&Wesson“, калибър 9 mm. За тези 9 броя патрони, вещото лице е установило, че са годни за използване по предназначение и съгласно чл.7, ал. 1 от ЗОБВВПИ, предоставените за изследване 9 броя патрони представляват боеприпаси.

Като Обект № 2 са обозначени и изследвани – 2 броя патрони, калибър 30-06/7,62x63/, предназначени за американски карабини „Springfield“, автоматична пушка „Browning“, картечници „Marlin“, „Lewis“, „Savage-Lewis“, калибър 30/7,62/ mm. Установено е, че 2 броя патрони са годни за използване по предназначение и съгласно чл.7, ал. 1 от ЗОБВВПИ, представените за изследване 2 броя патрони представляват боеприпаси.

Като Обект № 3 е обозначен и изследван – 1 брой патрон, калибър 7,62x54R, предназначен за руски пушки „Мосин Нагант“, „Драгунов“, картечници „Максим 1910“, калибър 7,62 mm. Същият 1 брой патрон е годен за използване по предназначение и съгласно чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, предоставения за изследване 1 брой патрон представлява боеприпас.

Като Обект № 4 е обозначен и изследван – 1 брой патрон, калибър 6,5x54, предназначен за пушки „Манлихер-Шенауер“, калибър 6,5 mm. Същия 1 брой патрон е годен за използване по предназначение и съгласно чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, изследвания 1 брой патрон представлява боеприпас.

Като Обект 5 е обозначен и изследван - 1 брой патрон, калибър „9,3x62“, предназначен за ловни карабини, калибър 9,3 mm. Същия 1 брой патрон е годен за използване по предназначение и съгласно чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, предоставения за изследване 1 брой патрон представлява боеприпас.

Като Обект № 6 са обозначени и изследвани - 6 броя ловни патрони, 12 калибър, предназначени за ловни оръжия, 12 калибър. 6 броя патрони са годни за използване по предназначение и съгласно чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, предоставените за изследване 6 броя патрони представляват боеприпаси.

Като Обект № 7 е представено за изследване оръжие с фабрично производство, марка, „VELO DOG ", без производствен номер, предназначено за патрони, калибър 6 mm. С револверът е произвеждан изстрел след последното му почистване и смазване. Всичките му части и механизми взаимодействат, поради което предоставения за изследване револвер е годен за стрелба и съгласно чл.4, ал.2 от ЗОБВВПИ, предоставения за изследване револвер представлява огнестрелно оръжие.

Обосновано в тази връзка ЛРС не е приел за основателно възражението на адв. Ст. Г., че деянието не е изцяло съставомерно, тъй като не всички боеприпаси са изпробвани досежно тяхната годност да бъде произведен изстрел, тъй като на л.37 от ДП е приложено постановлението за назначаване на балистична експертиза,като от страна на водещия разследването не е поставяна задача да изстреля всички процесни боеприпаси от една страна,а от друга страна,както вече се посочи и по-горе вещото лице за всеки един от боеприпасите, е отразило, че няма външни видими причини да не са годни за използване по предназначение.

Съгласно разпоредбата на чл.56, ал.1 от цитирания закон лицето по чл. 50 ал.1 – 3, получило разрешение за придобиване, може да съхранява и/или употребява взривните вещества и пиротехническите изделия или да съхранява, носи и/или употребява огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, след получаване на разрешение за съответните дейности от директора на ГД "НП" на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице или от началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице. От приложеното като писмено доказателство по делото уведомително писмо /л.87/ е видно, че на подс. И. не е издавано РНУСООБ, не е притежавал разрешение за съхранение и носене на лично бойно оръжие и боеприпаси, т.е. към датата на извършване на деянието 20.10.2020 г. подсъдимият не е притежавал надлежно разрешение за държането на оръжията и боеприпасите, предмет на обвинението.

От субективна страна подсъдимият е извършил престъплението виновно, при пряк умисъл,по смисъла на чл.11,ал.2 от НК,както е приел и ЛРС като е съзнавал общественно опасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественно опасни последици и е искал настъпването им. Този извод на съда е съответен на събраните по делото писмени,веществени и

гласни доказателства, от които се установява държане на процесните боеприпаси и оръжия, подробно посочени по-горе, интелектуалното ниво на познания и социален опит на въззивника. Нещо повече на досъдебното производство в разпита му пред съдия свидетеля В. И. по ЧНД №1117/2020г. по описа на ЛРС и в присъствието на адвокати Д. и С. Г.и е заявил, „....Родителите ми знаеха за намереното оръжие и боеприпаси..“/л.71 от ДП/.

По отношение на изводите на ЛРС относно правната квалификация на престъплението и приетото, че не са налице основанията за приложение на чл. 26, ал.1 от НК, тъй като видно от повдигнатото обвинение се касае за престъпление по чл. 339, ал.1 от НК извършено по едно и също време на две различни места при условията на продължено престъпление и не присъства една от предпоставките на чл. 26, ал. 1 от НК, а именно двете деяния да са извършени през непродължителен период от време, въззивната инстанция приема, че освен посочените съображения от ЛРС, следва да бъде посочено, и че в обстоятелствената част и диспозитива на обвинителния акт не са изложени аргументи от страна на прокурора защо приеме, че престъплението е извършено при условията на чл.26, ал.1 от НК, а и поначало липсва протест от страна на прокурора .

При определяне вида и размера на наказанието на въззивника И. И. за престъплението по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК, ЛРС е посочил, че е съобразил като смекчаващи вината обстоятелства – неголемият брой на държаните без надлежно разрешително боеприпаси. Въззивната инстанция в тази насока счита за необходимо да отбележи, само и единствено за процесуална чистота, тъй като, както вече се посочи и по-горе липсва протест на прокурора, че не споделя извода на ЛРС, тъй като освен, че се касае за различен вид боеприпаси, за различни оръжия и калибър, е налице държане и на 1 бр. еднозарядна, едноцевна пушка с дървен приклад без изписана марка и фабричен номер калибър 22 и късо огнестрелно оръжие – револвер с надпис „Velo dog“ без да има за това надлежно разрешение по чл. 56, ал.1, във вр. с чл. 50 и чл. 6, ал.1 от ЗОБВВПИ и чл. 41 от ППЗОБВВПИ.

Относно приетото като отегчаващо вината обстоятелства, а именно отразеното относно съдебното минало на въззивника в данните за съдимост, от които е видно, че въззивника И. И. е осъждан за умишлени

престъпления от общ характер и преди това,въззивната инстанция приема за правилно съобразено,тъй като не влиза в правната квалификация на престъплението,за което е осъден по аргумент на разпоредбата на чл.56 от НК.

ЛРС е наложил наказание 2 /две/ години лишаване от свобода, което на основание чл. 57, ал.1, т. 2, б."в" от ЗИНЗС да изтърпи при първоначален строг режим.Т.е.в минимално предвидения размер.В тази връзка и въззивната инстанция приема, че по делото не са налице изключителни или многобройни смекчаващи вината обстоятелства, които да обосноват приложението на чл. 55 от НК, не са и ангажирани доказателства за такива обстоятелства,както пред ЛРС,така и пред въззивната инстанция.

Обосновано е съобразено от ЛРС,че предвид на това, че въззивника И. И. е извършил настоящото деяние в изпитателния срок на условното осъждане по споразумение № 81/09.07.2020 г. по НОХД № 581/2020 г. на ЛРС, влязло в сила на 09.07.2020 г.,следва на основание чл.68, ал.1 от НК, той да изтърпи и отложеното наказание в размер на 3 месеца лишаване от свобода при първоначален строг режим на основание чл.57, ал.1, т.2, б."в" от ЗИНЗС. На основание чл.59, ал.1 от НК обосновано е приспаднал от така наложеното наказание лишаване от свобода времето, през което въззивника И. И. е бил задържан за срок от 24 часа със заповед №295зз-25/30.06.2020 г. по ЗМВР по НОХД № 581/2020 г. на ЛРС.

Въззивната инстанция също споделя извода на ЛРС,че за действителното поправяне и превъзпитание на въззивника И. И. следва същия да бъде изолиран за определен период от обществото,тъй като досега наложените му наказания не са изиграли поправителен и възпираща роля,като по този начин ще се постигнат целите на наказанието,визирани в чл. 36 от НК.

Съобразена от ЛРС е и разпоредбата на чл. 53,ал. 2, б."а" от НК и обосновано съдът е постановил да бъдат отнети в полза на държавата след влизане на присъдата в сила веществените доказателства по делото – Обект № 1: представляващ 1 бр. кутия с надпис „American Eagle“, съдържаща 14 броя боеприпаси 22 kal., иззета с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, м. ***, бунгало с идентификатор № 43952.58.548 на 20.10.2020г., предадена за съхранение на М. Д. П. – мл. експерт контрол над общоопасните

средства /КОС/ при РУ – гр. Ловеч; Обект № 2: представляващ 1 брой оръжие (пушка) еднозарядна, едноцевна, с дървен приклад без изписана марка и фабричен номер, иззета с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, м. ***, бунгало с идентификатор № 43952.58.548 на 20.10.2020 г. предадена за съхранение на М. Д. П. – мл. експерт контрол над общоопасните средства /КОС/ при РУ – гр. Ловеч; Обект № 1, представляващ 1 бр. метална кръгла кутия в сив цвят, съдържаща 9 бр. боеприпаси с различен калибър, иззета с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, ул. ***, предадена за съхранение на М. Д. П. – мл. експерт контрол над общоопасните средства /КОС/ при РУ – гр. Ловеч; Обект № 2, представляващ 2 бр. боеприпаси с надпис „30-06“, иззети с протокол за претърсване и изземване в гр. Л., обл. Ловеч, ул. ***, предадени за съхранение на М. Д. П. – мл. експерт контрол над общоопасните средства /КОС/ при РУ - гр. Ловеч; Обект № 3, представляващ 1 бр. боеприпас с надпис „10 54“, иззет с протокол за претърсване и изземване в гр. Ловеч, обл. Ловеч, ул. ***, предаден за съхранение на М. Д. П. – мл. експерт контрол над общоопасните средства /КОС/ при РУ - гр. Ловеч; Обект № 4, представляващ 1 бр. боеприпас с надпис „1913“, иззет с протокол за претърсване и изземване в гр. Ловеч, обл. Ловеч, ул. ***, предадена за съхранение на М. Д. П. – мл. експерт контрол над общоопасните средства /КОС/ при РУ - гр. Ловеч; Обект № 5, представляващ 1 бр. боеприпас с надпис „9,3x62“, иззет с протокол за претърсване и изземване в гр. Ловеч, обл. Ловеч, ул. ***, предаден за съхранение на М. Д. П. - мл. експерт контрол над общоопасните средства /КОС/ при РУ – гр. Ловеч; Обект № 6, представляващ 6 бр. ловни патрони 12-ти калибър, иззети с протокол за претърсване и изземване в гр. Ловеч, обл. Ловеч, ул. ***, предадени за съхранение на М. Д. П. – мл. експерт контрол над общоопасните средства /КОС/ при РУ – гр. Ловеч; Обект № 7, представляващ 1 бр. револвер с дървена ръкохватка с надпис в горната си част „Velo dog“, иззет с протокол за претърсване и изземване в гр. Ловеч, обл. Ловеч, ул. ***, предаден за съхранение на М. Д. П. - мл. експерт контрол над общоопасните средства /КОС/ при РУ – гр. Ловеч.

При този изход на процеса и в съответствие с разпоредбата на чл.189,ал.3 от НПК, обосновано ЛРС е осъдил въззивника И. В. И. да заплати на ОД на МВР – Ловеч сумата от 301.20 лева разноски по делото.

По подробно посочените съображения,въззивната инстанция приема,че

следва присъдата на ЛРС да бъде потвърдена изцяло, като кореспондираща на събраните по делото доказателства.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 24 от 16.06.2022 г. по НОХ дело № 348/2021 г. по описа на Районен съд – Ловеч.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____